

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges med 64 stemmer mod 59.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges med 59 stemmer mod 20; 45 stemte
hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3
vedtoges med 67 stemmer mod 57.

Ændringsforslag nr. 4
vedtoges med 63 stemmer mod 61.

Ændringsforslag nr. 5
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 var taget tilbage.

Ændringsforslaget uden for betænkningen
af ministeren for skatter og afgifter og § 1
med de foretagne ændringer
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 om en ny affattelse
af § 2
vedtoges med 67 stemmer mod 56.

§ 2 i den nye affattelse
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behand-
ling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet be-
handling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 98:

*Forslag til lov om ophævelse af lov om ind-
skud på etableringskonto.*

Af Marianne Bentsen-Pedersen (SF) m.fl.
(Fremsat 12/1 83. Første behandling 17/2
83. Betænkning 11/5 83).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænk-
ningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1
underændringsforslag af ministeren for skat-
ter og afgifter (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af ministeren for skatter og afgifter:

Til § 1

Underændringsforslag
til ændringsforslag nr. 2 i udvalgets betænk-
ning

I den under ændringsforslag nr. 2 i udval-
gets betænkning foreslåede affattelse af § 1
indsættes efter nr. 8 som nyt nummer:

»01. Efter § 16 indsættes som ny paragraf:

»§ 16 A. Forslag til lov om revision af be-
stemmelsen i lovens § 5, stk. 2, fremsættes
for folketinget i folketingsåret 1983-84.«

Bemærkninger

Det foreslås i folketingsåret 1983-84 at
tage bestemmelsen om, at etablering af selv-
stændig erhvervsvirksomhed anses at have
fundet sted, når der højst er 10 ejere af virk-
somheden, og når kontohaveren eller dennes
ægtefælle deltager aktivt i virksomheden, op
til en nærmere revision.

Betingelserne er især indsat for at dæmme
op for leasingarrangementer, og forslaget om
en nærmere revision skal ses på baggrund af,
at leasingudvalget i løbet af sommeren 1983
forventes at afgive betænkning. Når resulta-
tet af udvalgets arbejde kendes, vil det kunne
give anledning til visse mere målrettede æn-
dringer.

Jeg skal samtidig meddele, at jeg ønsker at
tage det af mig i udvalgets betænkning af 11.
maj 1983 stillede underændringsforslag nr. 3
tilbage.

Formanden:

Ministeren for skatter og afgifter har uden
for betænkningen stillet underændringsfor-
slag til ændringsforslag nr. 2 i betænkningen.
Samtidig har ministeren meddelt, at han
tager det af ham stillede underændringsfor-
slag nr. 3 i betænkningen tilbage. Ønsker
nogen at optage dette underændringsforslag?
(Ophold). Da det ikke er tilfældet, er under-
ændringsforslaget bortfaldet.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforsla-
gene og spørgsmålet om lovforslagets over-
gang til tredje behandling sattes til forhand-
ling under ét.

Forhandling

Lykketoft (S):

Den problemkreds, som vi skal behandle under dette punkt på dagsordenen, er overordentlig tæt beslægtet med de spørgsmål, der lige har været debatteret og har fundet en overordentlig lykkelig afklaring med afstemningerne om investeringsfondsloven.

Da vi havde første behandling af det forslag, der nu er på dagsordenen, om afskaffelse af lov om indskud på etableringskonto, støttede socialdemokratiet helt entydigt den tanke og gjorde opmærksom på, at fjernelse af etableringskontoordningen i dens nuværende form også indgik i det socialdemokratiske beslutningsforslag om en skattereform.

Vi mener stadig, at etableringskontoordningen er en vilkårligt virkende og ineffektiv måde at støtte etableringer i erhvervslivet på. Der kunne findes bedre former: udvidelse af eksisterende etableringsstøtteordninger inden for landbrugsministeriets område og etablering af tilsvarende ordninger under industriministeriet. Vi har imidlertid måttet notere os, at der ikke var flertal for det i folketinget.

På den anden side eksisterer fortsat det helt dominerende problem, at den overvejende del af udnyttelsen af etableringskontoordningen er utilsigtet i ordets alleregentligste forstand, for cirka halvdelen af midlerne forrige år vedrørte køb af leasinganparter, og sikkert en væsentlig større del af de midler, der blev frigivet fra etableringskonto i år, vedrører køb af leasinganparter. Og i folketinget har der været helt overvejende stemning for at gøre noget ved det.

Dette er baggrunden for, at socialdemokratiet og det radikale venstre i fællesskab har formuleret en række ændringsforslag til den nuværende etableringskontolov. Vedtages de – hvad alt tyder på – vil resultatet være, at vel bevarer man etableringskontoordningen, men man bevarer den som en ordning, der kun henvender sig til den lille håndværkersvend, landbrugsmedhjælper eller andre, som agter at etablere egentlig selvstændig erhvervsvirksomhed, og det var jo tanken. Alle disse muligheder for misbrugsorienterede køb af anparter i virksomheder, hvori man ikke har nogen medvirken selv, hvori man ikke har nogen egentlig interesse, og hvor flittige pengeinstitutter med deres flittige penge har sørget for, at man er blevet

forsikret mod enhver erhvervsrisiko, eksisterer ikke længere.

Det, der foreslås, er for det første, at investeringskravet – hvis man kalder det selvstændig erhvervsvirksomhed – hæves fra 30.000 til 100.000 kr.

For det andet, at der skal være en væsentlig deltagelse med egen arbejdsindsats i den virksomhed, der etableres, hvis man skal kunne komme ind under ordningen og få frigivet midler til forlodsafskrivning herfra.

For det tredje, at der højst kan være 10 ejere, men dog sådan, at ministeren i særlige tilfælde, eksempelvis i revisorinteressentskaber og sådan noget, kan dispensere, når væsentlighedskravet om egen medvirken stadig væk er opfyldt. Denne bestemmelse vil så med den revisionsparagraf, der er foreslået fra ministerens side, blive taget op til finpudsning i lyset af de overvejelser, som leasingudvalget måtte komme til. Men det betyder, at vi afskærer disse interessentskaber fra leasingfiduser, som de kendes i deres nuværende form.

Desuden foreslår vi, at den mærkværdighed, som ingen har kunnet give en rationel forklaring på, nemlig at hvis man frigiver 35.000 kr. fra en etableringskonto, så kan man få lov til at hæve de 5.000 kr. uden nogen form for genbeskatning, fjernes.

Det turde være helt indlysende, at et system, hvor enhver højtlønnet, som ikke er fyldt 40 år, i den ene måned kan gå hen og indskyde et beløb og i den næste måned hæve 5.000 kr. af de kroner, han har trukket fra, uden nogen form for genbeskatning, hvis det nogen sinde har haft en eller anden form for begrundelse, selvfølgelig bør afskaffes. Det er helt horribelt, hvis det samme folketing, som af mange gode grunde ikke vil bevilge 600 kr. i skattelettelse til hver dansker, fortsat skulle acceptere, at de, der havde magt over det og var under 40 år, kunne hæve 3.500 kr. i skattelettelse ved at udnytte og misbruge disse etableringskontoordninger.

Jeg ser altså med stor fortrøstning frem til afstemningerne om dette lovforslag, og i sammenhæng med det, der lige er besluttet, må jeg sige, at jeg betragter det som et overordentlig godt politisk resultat for de partier, der har været optaget af at få stoppet misbruget af etableringskonto- og investeringsfondsmidler.

Gammelgaard (KF):

I modsætning til hr. Lykketoft må jeg sige, at de vedtagelser, vi har været vidne til under det foregående punkt på dagsordenen, var overordentlig ulykkelige, og hvis vi skal opleve noget tilsvarende i forbindelse med dette lovforslag, vil det være lige så ulykkeligt. Det vil være ulykkeligt for dansk erhvervsliv og for hele muligheden for at investere i dansk erhvervsliv.

Lad mig indledningsvis slå fast, at naturligvis vil regeringen ikke være med til misbrug, vi vil ikke være med til fiduser, og det er derfor, der er igangsat et hurtigtarbejdende udvalg, der snart barsler med betænkning, hvor man redegør for, hvorledes der eventuelt laves skattefiduser med hensyn til leasingarrangementer.

På den baggrund kunne folketetinget vedtage en saglig lovgivning, der ville standse misbruget, men ikke samtidig forringe investeringsordninger, som vi generelt ikke ønsker at få forringet.

Vi ønsker, at man støtter etableringerne i det private erhvervsliv, og specielt hvad angår etableringskontoordningerne, er der det at sige, at baggrunden for deres oprettelse og for deres funktion var og er, at lønmodtagere ligestilles med selvstændige med hensyn til deres muligheder for at investere i erhvervslivet.

Der bliver igen med en eventuel vedtagelse af de stillede ændringsforslag fra socialdemokratiets og ligesindede partiers side tale om slag i luften og fuldstændig tilfældige indgreb, og der bliver igen tale om, at man griber ind i projekter, der allerede er sat i gang.

Jeg vil specielt nævne de forslag, som vi finder meget betænkelige, og som vi må vende os meget stærkt imod. Det er for det første det andet ændringsforslags nr. 1, hvorefter etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed anses for at have fundet sted, når den samlede anskaffelsessum og de til virksomheden anskaffede aktiver overstiger 100.000 kr., som oven i købet skal pristalsreguleres fra 1984; her er beløbsgrænsen i øjeblikket 30.000 kr. Med en vedtagelse af dette forslag vil man væsentligt begrænse kredsen af dem, der kan investere i dansk erhvervsliv.

Så gentager man i samme ændringsforslags nr. 2 fra det foregående lovforslag for-

slaget om, at der højst må være 10 ejere i den virksomhed, der skal etableres, og desuden stilles krav om en ikke uvæsentlig personlig medvirken i den virksomhed, der etableres. Det forudsættes, at kontohaveren kan sandsynliggøre, at vedkommende eller vedkommendes ægtefælle vil lægge en månedlig arbejdsindsats på mindst 50 timer i virksomheden – igen et fuldstændig vilkårligt indgreb.

Det var interessant at høre hr. Lykketoft sige, at i særlige tilfælde kan ministeren dispensere. Dermed ligger det ganske klart, at det, vi fik at vide fra socialdemokratisk side, hvad angår det foregående lovforslag, nemlig at man kunne dispensere i al almindelighed, så man ikke vilkårligt ramte virksomheder, der har mere end 10 ejere, ganske enkelt ikke holder. Det skal efter ministerens afgørelse i ganske særlige tilfælde kunne lade sig gøre at dispensere fra denne 10 personers regel.

Derefter gav hr. Lykketoft – det angår det tredje delændringsforslag fra socialdemokraterne, jeg gerne vil omtale specielt – en helt forvrænget fremstilling af spørgsmålet om reglen om adgang til frigivelse af indskuddene, højst 5.000 kr. uden virkning for den skattepligtige indkomst. Her sagde hr. Lykketoft: højtuddannede lønmodtagere kan hæve 5.000 kr., en måned efter at pengene er sat ind. Det er en for ensidig fremstilling, og det ved hr. Lykketoft også godt. Man kan ikke bare hæve 5.000 kr., og så er det i orden. Der skal naturligvis fremskaffes eller hæves et større beløb. Der er tale om, som det står i bemærkningerne til det socialdemokratiske forslag, at det er en adgang til frigivelse af en tredjedel af indskuddene. Derfor var det en for ensidig fremstilling, hr. Lykketoft kom med.

Vi oplever altså tilsyneladende, hvad angår etableringskontoordningen, nøjagtigt det samme, som hvad angår det foregående forslag, og vi må fra det konservative folkepartis side stærkt vende os imod en eventuel vedtagelse – også af disse ændringsforslag – som er og bliver krænkende for retssikkerheden.

Vi kan derimod støtte ministeren for skatter og afgifters underændringsforslag uden for betænkningen om, at man i folketingsåret 1983-84 tager bestemmelsen i § 5, stk. 2, om, at etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed anses for at have fundet sted, når der

[Gammelgaard]

højest er 10 ejere af virksomheden m.v. – altså når kontohaverens eller dennes ægtefælle deltager aktivt i virksomheden, som det hedder i bemærkningerne til underændringsforslaget – op til revision, hvis ændringsforslag nr. 2 vedtages. Det er særdeles påkrævet, at vi får afskaffet denne bestemmelse igen.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg vil godt sige til hr. Gammelgaard, at der ikke er noget som helst overdrevet eller fordrejet i den fremstilling, at hvis man udnytter etableringskontoordningen og får frigivet 30.000 kr. til en investering, kan man oven i hatten få 5.000 kr. skattefrit, dvs. skatten af 5.000 kr. Det er for de højest beskattede her i landet i hvert fald 3.500 kr. lige ned i lommen. Det er velkendt – det er det formentlig også for hr. Gammelgaard; jeg går ud fra, at han har studeret nogle af disse prospekter for leasingprojekter – at en meget stor del af det, der foregår, er lånefinansieret både på den ene og på den anden måde. Det er lånefinansieret både hos leasingselskabet og hos den højtlønnede lønmodtager, der går ind og laver det, og det vil sige, at i praksis har de fleste af de mennesker, der laver disse numre, ikke pengene oppe af lommen. De går hen og hæver de 3.500 kr. – det er den sikre gevinst, fordi vi har den mærkværdige 5.000 kr.s regel – og så kan de oveni, i kraft af afskrivningsreglerne og med låntagningsfordelen i kraft af rentefradragsretten, også få nogle fordele. Men de 5.000 kr. skattefrit er en sikker fordel ved etableringskontoordningen, og den har ikke nogen form for rationel grundelse.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Jeg må konstatere, at hr. Lykketoft i første omgang glemte det med de 30.000 kr. Det kom med i anden omgang. Man kan hæve 5.000 kr. uden at betale skat, hvis man samtidig får frigivet 30.000 kr. til investering. Det er en væsentlig forskel, og det er jo netop det, der ligger i ordningen: at man skal skattebegunstige investeringer i erhvervslivet. Men hr. Lykketoft glemte det centrale: at de 5.000 kr. skattefrit kræver 30.000 kr.s investering.

Anders Poulsen (V):

Venstre kan ikke medvirke til de stramminger, socialdemokratiet og de radikale foreslår på etableringskontoområdet, og jeg vil sige, jeg synes, det er synd, at vi skal ødelægge denne ellers udmærkede ordning på en del væsentlige områder med ændringsforslag af den art, som vi har til behandling her. Det var også på dette område naturligvis det eneste rigtige, at vi afventede afslutningen af arbejdet i det udvalg, der behandler disse problemer, og fik sat det lovgivningsmæssigt rigtigt på plads. Nu har vi altså en situation magen til den, vi havde under behandlingen af det tidligere lovforslag, idet vi må gå ud fra, at man er indstillet på, når udvalget kommer med sin betænkning, at medvirke til ændringer for så vidt angår det ændringsforslag, der siger, at det skal være virksomheder, hvor antallet af ejere er højest 10.

Med hensyn til forhøjelse af beløbsgrænsen fra 30.000 kr. til 100.000 kr. kunne der siges mange forskellige ting. Der kunne såmænd argumenteres både for og imod det, men at der er tale om en stramning af de nuværende regler, kan der ikke være tvivl om.

5.000 kroners fradraget har også været bragt ind i diskussionen og er med i ændringsforslagene her, og hr. Lykketoft efterlyste den oprindelige begrundelse for, at man kan tage 5.000 kr. skattefrit ud i forbindelse med etablering. Ja men begrundelsen er vel klar: det har været for at animere til opsparing på etableringskonti. Det er vel den egentlige begrundelse. Hvordan man er kommet frem til de 5.000 kr., er i den forbindelse ret underordnet, men det har selvfølgelig været for at animere til opsparing af etableringsfondsmidler.

Dette lovforslag og ændringsforslagene skal ses i sammenhæng med det, vi behandlede tidligere, og der er fra socialdemokratiets side udtrykt glæde over, at man nu kommer igennem med disse ting. Det er en glæde, vi absolut ikke deler. Når vi nu ser det i sammenhæng, vil jeg godt gøre hr. Bernhard Baunsgaard opmærksom på, at jeg i virkeligheden ikke fik svar på det spørgsmål, jeg stillede, da vi behandlede det tidligere forslag. Jeg spurgte om en begrundelse for, at personligt ejede virksomheder, der betaler 46-47 pct. i skat, skal binde 70 pct. i henlæg-

[Anders Poulsen]

gelsesåret. Det fik jeg ikke svar på. Jeg fik et svar, der gik på nogle gennemsnitlige beskatningsprocenter, men jeg regner med, at hr. Bernhard Baunsgaard godt er klar over, at han i virkeligheden ikke svarede på mit spørgsmål.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Når SF efter denne debat vil stemme for de ændringsforslag, der er stillet, sker det ikke med stor glæde. Vi har fremsat et forslag om, at etableringskontoloven helt skal ophøre med at eksistere, og det mener vi fortsat ville have været den rigtige løsning på det problem, der er opstået, bl.a. omkring leasing. Det har ikke kunnet lade sig gøre helt at få afskaffet loven, for det ville det radikale venstre ikke være med til. Vi ville gerne have afskaffet loven og samtidig set på, hvordan man rent konkret kunne støtte nyetablerede virksomheder, men som sagt, det har været umuligt at få det radikale venstre med til en anden løsning. Vi synes, at de stramninger, der ligger i de ændringsforslag, som er stillet, er så væsentlige, at vi siger, at dem må vi tage. Derfor vil vi stemme for ændringsforslagene, som de foreligger.

Vi havde også foreslået, at loven skulle træde i kraft ved fremsættelsen. Det er ikke, fordi vi specielt synes, at man skal prøve at drive gæk med folk. Det er selvfølgelig, fordi pengene, i det øjeblik der er fremsat et lovforslag som dette, som ved første behandling ser ud til at kunne få flertal, vil begynde at rulle, og man vil selvfølgelig se, hvad man kan gøre, inden loven træder i kraft. Det har jo også vist sig i de forløbne måneder, at aktiviteten på dette område er steget væsentligt. Derfor ville vi gerne have, at man ved fremsættelsen satte en stopklods i. Det har det heller ikke været muligt at få igennem, og derfor skal vi sige, at det næstbedste er, at loven træder i kraft i dag. Der har i aviserne været forlydender om, at det også er galt, for det kunne folk ikke vide, man skal have længere betænkningstid, og man skal have lov til at omstille sig osv. Men taget i betragtning, at forslaget blev fremsat med en ikrafttrædelsesdato midt i januar, så har man dog haft mulighed for at skønne, at det nok blev vedtaget, og at man derfor måtte indrette sine dispositioner derefter. At forslaget er kommet, som nogle har sagt, som en tyv om nat-

ten, synes jeg man på enhver måde kan tilbagevise.

Jeg kan forstå, at det var hr. Gammelgaard meget magtpåliggende, at man ligestillede lønmodtagerne og de selvstændige i investeringsmæssig henseende. Det er jo det, man gør med denne lov, når vi lige ved anden behandling har vedtaget en ændring af lov om investeringsfonds. Det kan vel siges, at dette kan sidestilles med de ændringer, der er sket dér, så derfor må det vel være tilfredsstillende for hr. Gammelgaard, at det nu også sker med etableringskontoloven.

Vi er ikke primært interesserede i en revision af loven, for når vi synes, at loven skal ophæves, så er der ikke så meget tilbage at revidere. Men da vi på den anden side stemmer for ændringsforslagene, vil vi godt være med til, at man ser på det udvalgsarbejde, som nu er sat i gang, og at man, når det er færdigt, eventuelt reviderer enkelte dele af loven. Jeg synes, det er meget udmærket, at man ikke skal til at revidere hele loven, men kun en enkelt paragraf, for det er det, der er relevant her.

Som sagt vil vi, om end lidt modvilligt, stemme for de ændringsforslag, der er stillet.

Askjær Jørgensen (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke stemme for ét eneste af de ændringsforslag, der er stillet. Vi kan heller ikke stemme for selve lovforslaget. Det rigtige lovforslag vedrørende etableringskonti er på som dagsordenens punkt 15. Man skal stemme ja, når vi kommer frem til det.

Under det foregående punkt på dagsordenen var det hr. Stavad, der var ordfører for socialdemokratiet, men hr. Stavad var ikke i stand til at give en logisk forklaring på socialdemokratiets besynderlige holdning. Da hr. Lykketoft selv gik ind i en dyberegående forklaring på det, vil jeg gøre et forsøg igen på at få hr. Lykketoft til at forklare, hvor det egentlig er, socialdemokratiet står.

Hr. Lykketoft sagde, at det er forkert, at velbjærgede folk med høje lønninger kan slippe billigere i skat ved bare at sætte penge ind på nogle etableringskonti, og så kan de stoppes ind hvor som helst. Jeg vil gerne spørge hr. Lykketoft helt præcist: hvilken forskel er der mellem det, at en højtlønnet tager en del af sin løn og sætter den ind på nogle etableringskonti og dermed bliver skat-

[Askjær Jørgensen]

tebegunstiget, og det, at man får en del af sin løn trukket til noget – det foreligger som et forslag fra socialdemokratiet – der kaldes økonomisk demokrati? Var det ikke også meningen, at disse dele skulle trækkes skattefrit fra lønnen? Var det ikke også meningen, at disse midler skulle skattebegunstiges i nogle store fonde? Var det ikke også meningen, at disse fonde skulle bruges som en redningsaktion for visse virksomheder, der var i klemme?

Hvilken forskel er der ideologisk mellem det, man gør med disse etableringskontomidler, som det fungerer nu, og det, der er indeholdt i socialdemokratiets ØD-forslag eller OD, eller hvad det nu hedder? Er der anden forskel end den, at når socialdemokraterne skal have det gennemført, så skal det styres af LO? I dette tilfælde, hvor det hører under etableringskonti, er det frivilligt, den enkelte kan være medbestemmende. Hvilken forskel er der i øvrigt, hr. Lykketoft? Jeg tror, at socialdemokratiet er kommet til at træde sig selv ganske gebommerligt over tærerne her, men man tør ikke rigtig gå ind i det. Man vil ikke fortælle, at man jokker sin egen ideologi op i frakkeskøderne. Det er det, det drejer sig om.

Ligesom man nu angriber investeringer og etablering af nye arbejdspladser med de midler, der kan komme frem via etableringskonti, gjorde man det før. Socialdemokratiet nedlægger helt bevidst i eftermiddag en stribe arbejdspladser. Det er det, det drejer sig om. Hvis ikke hr. Lykketoft er i stand til at give en logisk forklaring på, hvorfor man har den ene ideologi på det ene område og på det andet område har en anden ideologi, så må det være, fordi hr. Lykketoft ikke kan få sine egne politiske holdninger den ene dag og den anden dag til at være i balance.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Må vi godt bede om lidt mere ro i salen?

Stubkjær Pedersen (CD):

Jeg forstår ikke, at hr. Lykketoft undrer sig over de 5.000 kr. Det er helt klart, som hr. Anders Poulsen var inde på, at det er en belønning til folk for at spare op, fordi staten har fordel af, at folk sparer op. Det gælder, uanset om folk sparer op for at investere i erhvervsvirksomheder eller folk sparer op

til deres alderdom. Derfor må vi naturligvis animere til så stor en opsparing som overhovedet muligt.

Det er beklageligt, at heller ikke i denne sag kan socialdemokratiet og de radikale holde hovedet koldt. De lader sig påvirke af annoncer, reklamebureauer og TV-udsendelser. Det er beklageligt, at de ikke kan afvente det udvalgsarbejde og så få en holdbar løsning på problemet. I øvrigt skal jeg henvise til næsten alt, hvad jeg sagde om lovforslag nr. L 36, for det passer også på dette forslag.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen forklarede, at folk jo godt vidste, hvad der skulle ske, fordi det var et SF-forslag med en deadline allerede i januar måned. Ja men der var vel ikke mange lønmodtagere – det er jo oftest lønmodtagere – som troede på, at et sådant SF-forslag overhovedet kunne blive vedtaget. De troede da, at socialdemokratiet og de radikale ikke ville være med til at vedtage noget sådant, nemlig at ødelægge opsparingen til dansk erhvervsliv og til, at de selv kunne etablere sig.

Vi vil stemme for ministerens underændringsforslag, som vel nok vil vise sig at blive det allervigtigste ændringsforslag overhovedet, nemlig revisionsforslaget. Det bliver der al mulig grund til.

(Kort bemærkning).

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg ved ikke, hvor hr. Stubkjær Pedersen har det fra, at lønmodtagerne ikke kunne tro, at et SF-forslag blev vedtaget. Grebet ud af den blå luft! Noget andet er, at hvis man havde hørt førstebehandlingen af lovforslaget, så var man klar over, at det ville blive vedtaget i princippet, om end med nogle ændringer. Hvis man så fjernsyn i den periode, ville man have set interviewer med ordførere for alle 3 partier, som udgør flertallet. Man kunne se, at det i en eller anden form ville blive vedtaget. Man skal ikke bilde nogen ind, at dette kommer som en overraskelse.

(Kort bemærkning).

Stubkjær Pedersen (CD):

Heldigvis har det ikke altid været sådan, at det, det drejede sig om for socialdemokratiet og de radikale, var at stikke en kæp i hjulet, som hr. Stavvad sagde under debatten

[Stubbjær Pedersen]

om et tidligere forslag. Det har vælgerne og befolkningen vel haft tiltro til at man heller ikke ville gøre i denne sag, hvad man desværre nu gør.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg tror, jeg vil anbefale CDs ordfører at læse referatet af, hvad der blev sagt, da vi diskuterede SF-forslaget. Så ville vi blive forskånet for påstanden om, at man ikke vidste, at de radikale og socialdemokraterne ville gribe ind over for misbruget af etableringskonti.

Jeg kan gentage, at dette misbrug nu har antaget et sådant omfang, at halvdelen af de midler, der frigives fra etableringskonti, bruges til at opkøbe anparter. En hel del af dem, måske alle sammen, er leasinganparter.

Måtte jeg sige om etableringskonti, at efter radikal opfattelse er det et overordentlig nyttigt led i dansk skattelovgivning. Hr. Lykkeitoft vil gerne afskaffe dem, det vil vi ikke. Dansk erhvervsliv er karakteriseret ved de mange små og mellemstore virksomheder – i modsætning til f.eks. svensk erhvervsliv, hvor hr. Lykkeitofts meningsfæller i så mange år næsten ubrudt har haft magten. Her har resultatet været meget store virksomheder, virksomhedskoncentration, hvorfor man fra det svenske samfunds side har givet meget store statstilskud til disse store erhvervs virksomheder, mens de små erhvervs virksomheder og mellemstore virksomheder her i Danmark jo også under den økonomiske krise har vist en vældig stor overlevelsessevne og i langt de fleste tilfælde har kunnet klare sig selv.

Jeg vil gerne understrege, at vores formål med etableringskontoordningen, der stammer fra 1960'erne – dengang var alle enige om formålet – var, at man skulle starte sin egen virksomhed. Sådant blev denne ordning brugt i de første mange år. Det er først i de senere år, at misbrugene er begyndt, og at det har taget fart.

Hr. Lykkeitoft var inde på de 50 pct., som blev misbrugt, og tog det som bevis på, at det var en undersøgelse fra sidste år. Jeg vil gerne rette den fejltagelse. Det er en helt aktuel undersøgelse, det er det, de mange store annoncer har fremkaldt. Undersøgelsen og skønnet er kun nogle få uger gamle, så det drejer sig altså om den aktuelle situation.

Det var ikke så galt i slutningen af året, men så galt, at vi fra radikal side, fra socialdemokratisk side og naturligvis fra SF's side – de ville have det helt stoppet – var klar til at gribe ind for 5 måneder siden.

Jeg gentager: jeg håber, at dette indgreb, som ikke er særlig elegant, men som forhåbentlig er tilstrækkelig intelligent udformet til, at det virker, kan blive afløst af en endelig ordning. Jo hurtigere ministerens udvalg arbejder, jo hurtigere ministeren beslutter sig, jo hurtigere kan vi få dette midlertidige indgreb afløst af et endeligt indgreb. Jeg håber, at de 10 måneder, der er gået fra bebudelsen af et indgreb, vil være tilstrækkelige.

Hr. Anders Poulsen stillede mig under behandlingen af det forrige lovforslag et spørgsmål. Jeg besvarede det dengang. Nu er tiden så gået, og vi er nået til næste forslag, og hr. Anders Poulsen er nået til den overbevisning, at han ikke fik svar. Jeg håber, at når hr. Anders Poulsen nu fortsætter sin tankegang, så vil han nå til den overbevisning, at han fik svar, for det fik han nemlig. Han har ikke forstået det endnu, men når tiden går og han får tilstrækkelig tid til at tænke sig om, så når han nok også dertil.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Jeg anmoder om fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Jeg kan i det hele henholde mig til de bemærkninger, jeg gjorde i forbindelse med behandlingen af det forrige lovforslag, nr. L 36. Jeg skal med hensyn til det lovforslag, som nu er under behandling, kun sige, at det bedste ved lovforslaget og det, jeg har mest sympati for, er bestemmelsen om, at det hurtigst muligt skal tages op til revision. Jeg glæder mig meget til at fremsætte et forslag i folketinget, som ikke er resultatet af hastværksarbejde, men af en nøje overvejelse af, hvad der tjener samfundet bedst i denne sag.

(Kort bemærkning).

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Der kan vist ingen tvivl være om, hvad der tjener samfundet bedst i denne sag. Det

[Marianne Bentsen-Pedersen]

må være at få sagen afgjort hurtigst muligt, så der ikke går mange måneder, hvor der kommer en masse kroner ind på de konti, så man unddrager skattevæsenet en masse penge.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Jeg bliver åbenbart nødt til at gentage over for hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg ikke fik svar. Jeg spurgte om en begrundelse for, hvorfor personligt ejede virksomheder, der betaler 46-47 pct. i skat, i henlæggelsesåret skal binde 70 pct. Det var altså ikke noget med gennemsnitstal og den slags ting. Hvorfor skal disse, der betaler 46-47 pct. i skat, binde? Men det kan være, at jeg får det nu.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Selskabsskatteprocenten ligger som bekendt i 40'erne, indkomstkatten ender i 70'erne. Men nu får vi jo fornyet udvalgsbehandling, og så er der håb om, at også hr. Anders Poulsen forstår begrundelsen.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Min bemærkning er til fru Marianne Bentsen-Pedersen. Jeg noterede mig, at SF's ordfører er glad for, at man nu får stoppet for at sætte penge ind på de konti, som bruges til at skaffe nye erhvervsvirksomheder og nye arbejdspladser. Er SF virkelig tilfreds med, at man nu får sat en effektiv bremse i for, at der opsamles midler skattefrit til at etablere nye arbejdspladser? Det var jo det, SF-ordføreren glædede sig over.

(Kort bemærkning):

Anders Poulsen (V):

Jeg forstår, at hr. Bernhard Baunsgaard vil prøve at give mig svaret under udvalgsbehandlingen, og det er jeg selvfølgelig glad for. Jeg ville nu være mere tilfreds med at få svaret på, hvorfor likviditeten skal forringes for de personligt ejede virksomheder, der kun betaler 46-47 pct. i skat, her i folketingsalen. Men vel, intet svar er jo også et svar.

Jeg forstår, at der ikke er nogen begrundelse fra de radikale for at gå med til dette.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Underændringsforslag nr. 3 i betænkningen var bortfaldet.

Underændringsforslaget uden for betænkningen til ændringsforslag nr. 2 i betænkningen

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 i betænkningen med den foretagne ændring om en ny affattelse af § 1

vedtoges med 60 stemmer mod 58.

§ 1 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 i betænkningen om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 i betænkningen angående titlen

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 178:

Forslag til lov om ustraffet ophævelse af investeringsfonds og etableringskonti og om begrænsning af skattevæsenets modregningsret.

Af Glistrup (FP) m.fl.

(FremSAT 15/3 83. Første behandling 12/4 83. Betænkning 11/5 83).